

handelen verbonden zijn zich laten rijmen met de eisen die de wet straks zal stellen.

Literatuur: MEIJERINK, A., P.H.G.M. BUSSEER en H. 'T HART (1982) *Ned. T. Geneesk.* 126, 613. – WIBAUT, F.P. (1977) 121, 1847.

Amsterdam, april 1982

F.P. WIBAUT JR.

Collega Wibaut vestigt terecht de aandacht op de gevolgen van een opgelegde wachttijd voor een abortus provocatus lege artis. De paniecreactie van onze patiënte is opgetreden in de korte periode tussen het maken van de afspraak en het bezoek aan de abortuskliniek. Gebrekkige communicatiemogelijkheid (taalbarrière) heeft zeker een rol gespeeld. Naast de communicatieproblemen was voor ons de relatieve onbekendheid met het ziektebeeld de reden om de casus te presenteren.

Deventer, april 1982

A. MEIJERINK

Onjuiste toeschrijvingen in de wetenschappelijke literatuur

Een beschuldiging van plagiaat of van een misleidend onvolledige verwijzing naar andere auteurs is een ernstige zaak en dient gebaseerd te zijn op gedegen (literatuur)onderzoek. Als VINKEN (1982) Buytendijk hiervan beschuldigt, noemt hij weliswaar de twee boeken, waar het om gaat (PH. LERSCH, *Vom Wesen der Geschlechter*. München 1947 en F.J.J. BUYTENDIJK, *De Vrouw*. Utrecht 1951), maar zegt hij niets over de inhoud ervan. Uit zijn formuleringen en uit de literatuurlijst blijkt, dat zijn bron uit twee onder pseudoniem geschreven stukjes in een studentenblad bestaat. In zijn niets zeggende nawoord bij mijn reactie op zijn artikel ontbreekt elk antwoord op de vragen die ik gesteld heb, in het bijzonder naar de (vermeende) overeenkomst tussen beide boeken. Zolang Vinken aan bovenvermelde eis van wetenschappelijke objectiviteit niet heeft voldaan, concludeer ik, dat zijn beschuldiging aan het adres van Buytendijk volstrekt ongefundeerd is.

BERICHTEN

Buitenland

VERENIGDE STATEN

Reumatoïde arthritis en het Epstein-Barr-virus. – Bij patiënten met reumatoïde arthritis (RA) vinden TOSATO, STEINBERG en BLAESE (*New Engl. J. Med.* (1981) 305, 1238) hogere antistoftiters tegen het Epstein-Barr-virus (EBV) dan bij patiënten met lupus erythematosus en normale personen, die eveneens antistoffen tegen EBV hadden, als teken van doorgemaakte infectie. Verder bestaat bij de RA-patiënten een verhoogde B cel-activering die hypergammaglobulinemie, de produktie van auto-antistoffen en het circuleren van immuuncomplexen tot gevolg heeft. Vervolgens is onlangs gebleken dat bij RA vaak antistoffen worden gevonden tegen een EBV-associated nuclear anti-gen (RANA genoemd) dat ook voorkomt bij het lymfoma van Burkitt en het nasofaryngeale carcinoom, neoplasma die in verband zijn gebracht met het Epstein-Barr-

Literatuur: DEKKERS, W.J.M. (1982) *Ned. T. Geneesk.* 126, 495. – VINKEN, P.J. (1982) *Ned. T. Geneesk.* 126, 14 en 496.

Nijmegen, maart 1982

W.J.M. DEKKERS

Hoewel het eentonig wordt, zal ik het nog eens uitleggen. In een blad (een studentenblad, maar wat doet er dat eigenlijk toe?) werden een aantal zinnen en passages uit de beide eerder genoemde boeken vergeleken. Ik heb mij ervan overtuigd dat deze passages correct waren geciteerd. Ik vond dat de overeenkomst ertussen niet op toeval kan berusten. Iedereen, ook Dekkers, kan dezelfde bron raadplegen en dit zelf verifiëren.

Aerdenhout, april 1982
(Discussie gesloten)

P.J. VINKEN

Blootstelling aan dibroomchloorpropan als oorzaak van infertiliteit

In het artikel van STUURMAN en TJON-LIN-KONG (1982) wordt het gebruik van Nemagon-korrels in de tuinbouw beschreven. Het gebruik van alle dibroomchloorpropan (DBCP) bevattende middelen, zoals Nemagon, is echter reeds sedert 1 november 1978 in Nederland verboden. Dit werd helaas niet vermeld. Deze middelen worden niet meer in de handel gebracht en op eventuele illegale invoer wordt streng gecontroleerd.

Voorts maak ik u erop attent, dat veiligheidsmaatregelen zoals ondoorlatende kleding en maskers niet verplicht zijn ingevolge art. 10 van het Bestrijdingsmiddelenbesluit. Dit moet zijn art. 6, lid 3 van het Bestrijdingsmiddelenbesluit.

Literatuur: STUURMAN, A. en T.J. TJON-LIN-KONG (1982) *Ned. T. Geneesk.* 126, 101.

Voorburg, maart 1982

P. DE PUTTER,
Hoofd Landbouwkundige Dienst
Directoraat-Generaal van de Arbeid

virus. Deze antistoffen zijn zeldzaam bij normale personen en werden ook niet bij de lupus erythematosus-patiënten gevonden. De bovengenoemde onderzoekers hebben nu gevonden dat bij patiënten met RA die antistoffen tegen EBV hebben, als teken van een doorgemaakte infectie met dit virus, een specifieke stoornis bestaat van de T-lymfocyten waardoor de produktie van antistoffen in met EBV geïnfecteerde B-lymfocyten onbegrensd doorgaat. Bij normale personen wordt deze produktie bij het overwinnen van de infectie tot stilstand gebracht door suppressor T-lymfocyten.

Het virus van Epstein-Barr blijft waarschijnlijk levenslang in de B-lymfocyten aanwezig, terwijl tegelijkertijd antistoffen in het bloed circuleren; een analoge situatie als na de infectie met het herpes simplex-virus. In vitro blijken met EBV-geïnfecteerde B-lymfocyten lange tijd gelijksoortige B-cellen te kunnen produceren zonder dat toevoeging van EB-virus daartoe nodig is. In het bloed blijven deze